

Det, som tæller

Det, som tæller, det, som gælder,
det, som gør på livet klog,
står ej skrevet, er ej heller
tal i nogen lærebog.

Hvem kan vide, hvilken side
livet os mon vise vil,
førend det bli'r aftenstide
efter dagens skyggespil.

Skæbnelegen, skridt på vejen,
fører os mod ukendt mål,
følge kan jeg kun min egen
næsetip og skoens sål.

Støvet stiger op og siger:
"Her kom du engang forbi,"
før det lægger sig og tier,
fodspor på min vandresti.

År og dage står tilbage
som en række stille håb,
men fra støvet høres svage
barnestemmer, glade råb.

Liv blev levet, liv er blevet
til erfaring, sjælens høst,
skæbnen har sit spil bedrevet,
vel til sorg, men mest til lyst.

Poul Michael von Bülow 2019